

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/60/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821204295
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3821204295.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci žalobkyne: Y., E., nar. X.X.XXXX, trvale bytom X. XXX/XX, T., zast. R. Y. L., advokátom so sídlom F. XXXXX/X G, F. F., K.: XX XXX XXX, proti žalovanému: S. M., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom U. č. XXX, zast. Y. advokátkou so sídlom Pl., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. novembra 2021, č. k. 5C/38/2021-14, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Výrokom II. žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe návrhu, ktorým sa žalobkyňa domáhala vydania neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal žalovanému písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne kontaktovať žalobkyňu a maloletú M. M., nar. X.X.XXXX (dcéru sporových strán), bytom u žalobkyne. Súčasne sa domáhala, aby súd zakázal žalovanému priblížiť sa k žalobkyni a k maloletej M. M. na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov. Žalobkyňa nevyhnutnosť bezodkladne upraviť pomery odôvodnila tým, že existuje dôvodná obava o život, zdravie, zdravý vývin maloletej dcéry, ale má obavu aj o svoj život a zdravie.

3. Po preskúmaní návrhu žalobkyne súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa svoj návrh odôvodnila iba doložením potvrdenia Okresného riaditeľstva PZ Žiar nad Hronom ČVS: I.-XXX/X-VYS-ZH-XXXX, z ktorého vyplýva začatie trestného stíhania na neznámeho páchatel'a pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby. Súd prvej inštancie zdôraznil, že začatie trestného stíhania na neznámeho páchatel'a je rozhodnutím, ktoré je procesné a nezakladá vinu nejakej osoby a nepredkladá, že skutok opísaný v uznesení o začatí trestného stíhania sa skutočne stal.

4. Žalobkyňa podľa súdu prvej inštancie ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity neosvedčila lekárskymi správami či čestným vyhlásením tretej osoby (svedok incidentu); nedoložila do spisu žiadnu komunikáciu, z ktorej by vyplývali vyhrážky, resp. invektívy žalovaného obsahujúce priamu fyzickú hrozbu. Len samotné kontaktovanie žalobkyne žalovaným, keď z uvedeného nevyplýva žiadne násilie, prípadne hrozba násillia, nie je dôvodom neodkladného opatrenia. Dôvodom neodkladného opatrenia by boli len také správy žalovaného, ktoré by osočovali, zastrášovali, ponižovali, hrubo urážali a útočili na osobnú integritu, obsahujúce viaceré vyhrážky a podobne. Žalovaný má právo na svoj súkromný život v zmysle čl. 16 ods. 1 a čl. 19 ods. 2 Ústavy SR.

5. Skutočnosti, ktoré žalobkyňa vo svojom návrhu uvádza, sú podľa súdu prvej inštancie následkom vzťahových problémov bývalých partnerov a tieto skutočnosti nie sú dôvodmi pre zásah súdu. Neodkladné opatrenie nie je prostriedkom na riešenie, resp. eliminovanie konfliktov bývalých partnerov, vyplývajúcich z ich nezhôd a narušenia vzájomných vzťahov. Keďže žalobkyňa so žalovaným nežije v spoločnej domácnosti, z návrhu vyplýva, že ide o konflikty pri styku s maloletým dieťaťom, ktoré v súčasnosti nemajú dôvod pretrvávať, keďže styk sa realizuje bez prítomnosti matky (žalobkyne), na základe nariadeného neodkladného opatrenia Okresného súdu Prievidza č.k. 18P/16/2021-325 zo dňa 11.10.2021 a z návrhu nevyplýva, že by žalovaný neoprávnene vstupoval do obydlika žalobkyne. Súd prvej inštancie zároveň uviedol, že na základe uvedeného súdneho rozhodnutia si otec (žalovaný) má dieťa prevziať pred S. parkom X. T., z čoho vyplýva, že jeho styk s dcérou sa neuskutočňuje v mieste bydliska matky (žalobkyne). Žalobkyňa ako matka vôbec nemusí prísť do kontaktu so žalovaným ako otcom dieťaťa. Styk sa realizuje len medzi otcom a dieťaťom.

6. Žalobkyňa zároveň žiadala neodkladným opatrením, aby súd zakázal žalovanému kontaktovať maloletú M. M., nar. X.X.XXXX, a rovnako žiadala, aby súd zakázal žalovanému priblížiť sa k maloletej na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov. Súd prvej inštancie uviedol, že dieťa žalobkyne nie je sporovou stranou v tejto veci (maloletá nepodala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia), a preto iba na návrh žalobkyne súd prvej inštancie nemohol uložiť žalovanému zákaz vo vzťahu k maloletej. Maloleté dieťa (zastúpené zákonným zástupcom, keďže je maloleté) nepodalo návrh, návrh podala výlučne iba žalobkyňa vo svojom mene. Vzhľadom k tomu, že dieťa nemá aktívnu vecnú legitímáciu v tomto konaní, súd prvej inštancie sa nezaoberal tvrdeniami žalobkyne o okultných praktikách žalovaného, ako aj tým, že žalovaný mal vystavovať maloletú dcéru nebezpečným situáciám či možným vycestovaním s maloletou do H. republiky. Navyše tvrdenia žalobkyne o uvedenom správaní žalovaného zostali nepodložené. Z návrhu je zrejmé, že žalobkyňa nedôveruje žalovanému, ako sa o maloletú dcéru stará počas stykov, má pocity strachu a obáv o život a zdravie maloletej. Jej tvrdenia bez akéhokoľvek preukázania súd prvej inštancie považoval len za jej subjektívny predpoklad, ktorý sám o sebe nemôže byť podkladom pre prijatie záveru o potrebe nariadenia neodkladného opatrenia. Okrem toho v konaní vedenom pred Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 18P/16/2021 bolo dňa 11.10.2021 nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd upravil styk žalovaného ako otca s maloletou v neprítomnosti matky. Z toho vyplýva, že súd v uvedenom konaní mal dostatočne preukázané, že otec (žalovaný) svojim správaním a prístupom k maloletej nepredstavuje pre dieťa žiadnu hrozbu.

7. Súd prvej inštancie nepovažoval za dostatočne osvedčenú, pre účely nariadenia neodkladného opatrenia nevyhnutnú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, keď na ich základe nebolo možné vyvodiť dôvodnosť podozrenia žalovaného z násilia voči žalobkyne a ani také jeho nebezpečné konanie, ktorým by mohla byť bezprostredne ohrozená telesná a duševná integrita žalobkyne tak, ako to predpokladá § 325 ods. 2 písm. g) a h) CSP, a preto návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

8. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP. Uviedol, že vo veci mal úspech žalovaný, avšak v konaní mu žiadne trovy nevznikli, a preto náhradu trov konania žalovanému nepriznal.

9. V zákonnej lehote sa proti tomuto uzneseniu odvolala žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu.

10. Žalobkyňa úvodom uviedla, že uznesenie OR PZ nie je potvrdením Okresného riaditeľstva PZ A. nad Q., ako to svojvoľne tvrdí súd prvej inštancie, ale jedná sa o procesné uznesenie vydané v súlade s Trestným poriadkom, a to na základe trestného oznámenia. Uznesenie OR PZ je rozhodnutím OČTK, ktoré je vydávané na základe skutočností popísaných oznamovateľom v trestnom oznámení. Je teda vydané po tom, ako OČTK posúdia skutočnosti tvrdené oznamovateľom v podanom trestnom oznámení a po ich zhodnotení vydajú uznesenie o začatí trestného stíhania. Uznesenie OR PZ, ako uznesenie o začatí trestného stíhania, je teda ďalším krokom, ktorým v podstate do určitej miery OČTK verifikujú skutočnosti uvádzané oznamovateľom v podanom trestnom oznámení.

11. Napriek tomu, že k návrhu na vydanie neodkladného opatrenia doložila uznesenie OR PZ, súd prvej inštancie v odôvodnení na jednom mieste konštatuje, že nevykonáva dokazovanie, ale na inom mieste

konštatuje, že žalobkyňa nepredložila k svojmu návrhu relevantné dôkazy, najmä napríklad trestné oznámenie. Toto stanovisko súdu prvej inštancie je podľa žalobkyne zmätočné.

12. Súd prvej inštancie uviedol, že uznesenie OR PZ nie je rozhodnutím, ktorým by procesne bola založená vina páchatela skutku. Túto skutočnosť ale nikdy netvrdila. Rovnako však žalobkyňa na margo napadnutého uznesenia konštatuje, že skutočnosti, na základe ktorých súd prvej inštancie mal v zmysle jej návrhu vydať neodkladné opatrenie, nie sú skutočnosťami pre meritórne rozhodnutie veci. Tak uznesenie OR PZ, ako aj neodkladné opatrenie sú akými predbežnými rozhodnutiami, ktoré v „podstate“ predbežne upravujú pomery strán sporu. Ak by žalobkyňa mala k dispozícii odsudzujúci rozsudok trestného súdu, je zrejmé, že by sa nedomáhala vydania neodkladného opatrenia v zmysle jej návrhu, ale uvedené skutočnosti by boli v rámci primeraných opatrení a povinností v súlade s Trestným poriadkom a Trestným zákonom obsiahnuté priamo v uvedenom odsudzujúcom rozsudku. Preto je žalobkyňa názoru, že súd prvej inštancie v rámci napadnutého uznesenia nemá právomoc posudzovať uznesenie OR PZ ako procesné rozhodnutie, ale má povinnosť zhodnotiť skutočnosti tvrdené žalobkyňou v podanom návrhu v súlade s výrokom a odôvodnením uznesenia OR PZ.

13. Podľa žalobkyne tiež súd prvej inštancie vôbec nebral do úvahy skutočnosť, že podávala návrh na vydanie neodkladného opatrenia z dôvodu obavy o svoj život a zdravie, ako aj z obavy o život a zdravie jej maloletej dcéry z dôvodu dlhotrvajúceho týrania zo strany žalovaného, pre ktoré podávala trestné oznámenie, o ktorom je vedené trestné konanie.

14. Z konania žalovaného popísaného tak ňou v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj v uznesení OR PZ je zrejmé, že sú preukázané dôvodné obavy z možného únosu maloletej žalovaným do zahraničia, nakoľko ukončil svoje podnikateľské aktivity na Slovensku, predal svoje nehnuteľnosti a začal vykonávať činnosť v H. republike a v súčasnej dobe sa dlhodobo zdržiava v F. a T.. Žalovaný svojim konaním opakovane vystavil maloletú osobu ohrozeniu zdravia a života. Napriek týmto skutočnostiam, hoci súd prvej inštancie je povinný chrániť v prvom rade záujmy maloleteho dieťaťa, v rámci odôvodnenia napadnutého uznesenia laxne konštatoval, že sa jedná len o vzťahové problémy bývalých partnerov a tieto nie sú dôvodom pre zásah súdu.

15. Podľa žalobkyne je nutné položiť si otázku, či a ako bude súd prvej inštancie a rozhodujúca osoba postihnutá v prípade, ak skutočne dôjde k únosu maloletej osoby alebo smrteľnému úrazu maloletej, prípadne k ďalšiemu čiastkovému útoku pokračovacieho trestného činu na žalobkyňu.

16. Pre žalobkyňu je nepochopiteľné tvrdenie súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého „Žalobkyňa ako matka vôbec nemusí prísť do kontaktu so žalovaným ako otcom dieťaťa. Styk sa realizuje len medzi otcom a dieťaťom“.

17. Ďalej žalobkyňa poukázala na to, že napriek tomu, že v návrhu dostatočne jasne a určito opísala skutkové tvrdenia týkajúce sa situácií, kedy žalovaný ako otec maloletej túto opakovane uviedol do ohrozenia zdravia a života, súd prvej inštancie mal dostatočne preukázané, že otec (žalovaný) svojim správaním a prístupom k maloletej nepredstavuje pre dieťa žiadnu hrozbu. Súd prvej inštancie už však ďalej neskúmal, že bolo proti uvedenému uzneseniu podané odvolanie, o ktorom do dnešného dňa nebolo rozhodnuté, ako ani neskúmal to, že v konaní bolo vo veci nariadené znalecké dokazovanie, ktorým má byť preukázané, či žalovaný ako otec maloletej je spôsobilý byť s maloletou sám bez prítomnosti matky, alebo nie, pričom výsledok znaleckého dokazovania nebol zatiaľ súdu predložený. To znamená, že súd prvej inštancie sa nedostatočne oboznámil s návrhom žalobkyne a skutkovými tvrdeniami uvádzanými žalobkyňou a sám súd prvej inštancie svojim uznesením vystavil ju i maloletú zdraviu a život ohrozujúcej situácii.

18. Podľa žalobkyne je zrejmé, že tvrdenie súdu prvej inštancie uvádzané v bode 13 odôvodnenia uznesenia, t.j. že dieťa žalobkyne nie je sporovou stranou v predmetnej veci (maloletá nepodala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia), a preto iba na návrh žalobkyne súd nemohol uložiť žalovanému zákaz vo vzťahu k maloletej je nedôvodné a v rozpore so skutočnosťami vyplývajúcimi z jej návrhu. Z návrhu na vydanie neodkladného opatrenia je zrejmé, že sa domáha vydania neodkladného opatrenia nielen za seba, ale aj za svoju maloletú dcéru. Táto skutočnosť vyplýva nielen z odôvodnenia návrhu, ale aj z návrhu petitu. Súd prvej inštancie mal návrh posudzovať z hľadiska jeho obsahu.

19. Žalobkyňa následne poukázala na zrejmy rozpor odôvodnenia uznesenia v niekoľkých bodoch, lebo v jednej časti súd prvej inštancie tvrdí, že vo veci nevykonáva dokazovanie, ale na druhej strane tvrdí, že jej návrhu nevyhovelo, nakoľko nepredložila vo veci relevantné dôkazy.

20. Preto žalobkyňa žiadala odvolací súd, aby napadnuté uznesenie zrušil a jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu vyhovel.

21. K odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne.

22. V plnom rozsahu sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Uviedol, že žalobkyňa neosvedčila žiadne jeho neprimerané správanie, ktoré by malo charakter obťažovania či jej ohrozovania, ani iné správanie, ktoré by bolo dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia. Zopakoval, že popiera skutkové tvrdenia žalobkyne obsiahnuté v jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Návrh žalobkyne je nutné vyhodnotiť ako ďalší z radu nespočetných iracionálnych, šikanózných a účelových podaní na rôzne orgány v snahe o jeho účelové zdiskreditovanie vo vzťahu k ich spoločnej maloletej dcére M.. V ďalšej časti sa podrobne vyjadril k odvolaniu žalobkyne, pričom tvrdenia žalobkyne považoval za neopodstatnené a nedôvodné. Odvolací súd preto žalovaný žiadal o potvrdenie napadnutého uznesenia o priznanie náhrady trov odvolacieho konania.

23. V replike sa žalobkyňa podrobne vyjadrila k tvrdeniam žalovaného. Tvrdenia žalovaného nepovažovala za pravdivé. V ostatnom sa pridržala skôr vedenej argumentácie a zotrvala na svojom odvolacom návrhu.

24. V duplike sa žalovaný pridržal skoršej argumentácie a tvrdenia žalobkyne považoval za nedôvodné.

25. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

26. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či

- a) je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami,
- b) navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti),
- c) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti),
- d) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav,
- e) právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality),
- f) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP).

27. Navrhovateľ musí súd opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Rozhodujúce skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť, čo z kvalitatívneho hľadiska nedosahuje intenzitu plnohodnotného dokazovania v zmysle § 185 a nasl. CSP. Takýto procesný postup je zákonom aprobovaný a typický iba pre zisťovanie relevantných skutočností v rámci konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

28. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, hrozí zhoršenie jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu.

29. Čo sa týka návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia týkajúceho sa uloženia žalovanému zákazu kontaktovania písomne, elektronicky alebo inými prostriedkami, tento i podľa odvolacieho súdu nie je dôvodný.

30. Neodkladným opatrením môže súd uložiť strane, aby nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená [§ 325 ods. 2 písm. g) CSP]. Priamo zo zákona tak plynie, že na nariadenie neodkladného opatrenia nemôže ísť o akékoľvek kontaktovanie, ale iba o také, ktorým môže byť ohrozená duševná alebo telesná integrita osoby. Musí ísť preto o nežiaduce kontaktovanie, ktoré je nadmerné a negatívne narúša bežný život dotknutej osoby. Dotknutá osoba, ak ide o takéto kontaktovanie a má zámer dosiahnuť vydanie uvedeného neodkladného opatrenia, má povinnosť pred súdom osvedčiť takéto kontaktovanie.

31. Žalobkyňa však svojím návrhom neosvedčila, že ju žalovaný pred podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia kontaktoval tak, že by to malo ohrozovať jej duševnú alebo telesnú integritu. K návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa nedoložila žiadne dôkazy osvedčujúce písomné, resp. elektronickou formou vykonané kontaktovanie zo strany žalovaného. V odvolacom konaní žalobkyňa priložila e-mailovú komunikáciu so žalovaným, ktorá v prevažnej miere prebiehala až po podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňou. Ani touto komunikáciou však žalobkyňa neosvedčila, že žalovaný ju kontaktuje spôsobom ohrozujúcim jej fyzickú alebo duševnú integritu. Ide o vecnú komunikáciu sporových strán zameranú na otázky starostlivosti a výchovy ich maloletej dcéry, pričom charakter obťažovania ani početnosťou, ani obsahom správy žalovaného nedosahujú. Charakter správ žalovaného žalobkyni je slušný a vecný.

32. Preto súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že žalobkyňa neosvedčila, že žalovaný ju kontaktuje tak, že by to mohlo narušiť jej telesnú alebo duševnú integritu.

33. K navrhovanému zákazu priblíženia žalovaného k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, správne prijal súd prvej inštancie záver, že dôvodnosť tohto návrhu žalobkyňa neosvedčila.

34. Neodkladné opatrenie spočívajúce v zákaze priblíženia na určenú vzdialenosť, rovnako ako v prípade zákazu kontaktovania, predpokladá dôvodnosť ohrozenia fyzickej alebo duševnej integrity dotknutej osoby [§ 325 ods. 1 písm. h) CSP].

35. Žalobkyňa svojím návrhom osvedčila iba fyzický útok v podobe úderu päťou žalovaným, ktorý sa mal udiať 19.12.2019. Od tohto dňa zároveň sporové strany spolu nežijú, žalobkyňa sa i s maloletou dcérou odsťahovala k svojim rodičom. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa podala dňa 10.11.2021, t.j. bez jedného mesiaca cca 2 roky od uvedeného fyzického útoku.

36. Iné dôkazy, ktoré by osvedčovali ohrozenie fyzickej alebo duševnej integrity žalobkyne konaním žalovaného, žalobkyňa ku svojmu návrhu nedoložila. Nebolo tak v konaní osvedčené, že žalovaný konkrétnym konaním ohrozuje fyzickú alebo duševnú integritu žalobkyne. Konanie žalovaného, ktorým by mal ohrozovať fyzickú alebo duševnú integritu žalobkyne, žalobkyňa ani v odvolaní bližšie nešpecifikovala a neopísala.

37. Isteže, podozrenie zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, na ktoré žalobkyňa v odvolaní poukazuje, odvolací súd neberie na ľahkú váhu, no zároveň rešpektuje i prezumpciu neviny a konkrétne dôkazy, ktorými by malo byť ohrozenie fyzickej alebo duševnej integrity konaním žalovaného naplnené (pričom tiež treba dodať, že k tvrdenému týraniu malo dochádzať pred 19.12.2019, pričom od tohto dňa sa žalobkyňa odsťahovala zo spoločnej domácnosti so žalovaným, a neodkladné opatrenie podala žalobkyňa až dňa 10.11.2021). Na tomto závere nič nemení ani uznesenie o začatí trestného stíhania, pričom žalobkyňa ani sama nekonkretizuje, že by bolo voči žalovanému už vznesené obvinenie (ani zo spisu táto skutočnosť neplynie). Preto takéto uznesenie neosvedčuje, že žalovaný žalobkyňu v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ohrozuje.

38. V tomto prípade tiež súd prvej inštancie správne podotkol, že sporové strany už spolu nežijú, ich kontakt je obmedzený na odovzdanie maloletej dcéry žalobkyňou žalovanému na nariadený styk (súdnym rozhodnutím), ktorý navyše nemusí prebiehať v zmysle súdneho rozhodnutia v mieste bydliska žalobkyne, lež pred detským ihriskom (S. park X. T.).

39. Bez osvedčenia ohrozenia fyzickej alebo duševnej integrity nie je dôvod nariaďovať neodkladné opatrenia v podobe zákazu priblíženia, nakoľko za tejto situácie by navrhovaný zákaz predstavoval pre povinnú osobu neprimeraný zásah do jej práv (a navyše prinášal by so sebou i záver, že dôvod na zákaz priblíženia je daný, teda na povinnú osobu by bez dôvodu padol tiež podozrenia, že sa dopúšťa voči inej osobe protiprávneho konania).

40. Napokon bol správny i záver súdu prvej inštancie vo vzťahu k maloletej M. M., v prospech ktorej žalobkyňa rovnako žiadala nariadiť navrhované neodkladné opatrenie (a to totožné ako pri žalobkyni - teda neodkladné opatrenie malo spočívať v zákaze kontaktovania a v zákaze priblíženia na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov).

41. Správne neuniklo pozornosti súdu prvej inštancie, že maloletá v zastúpení rodiča návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sama nepodala. Preto nebolo možné, aby súd prvej inštancie uložil povinnosť žalovanému v prospech tretej osoby (hoci dieťaťa sporových strán). Nemenej podstatné však je i to, že otec má vykonateľným (nie však právoplatným, lebo prebieha odvolacie konanie) súdnym rozhodnutím Okresného súdu Prievidza zo dňa 11.11.2021, č.k. 18P/16/2021-325, zabezpečený styk s maloletou, a to bez prítomnosti matky. Neodkladným opatrením tak, ako ho matka formulovala v tejto veci, by došlo k neprípustnému obchádzaniu vykonateľného súdneho rozhodnutia, v ktorom bolo skúmané, či a v akom rozsahu sa môže realizovať styk maloletej so žalovaným.

42. Na základe uvedeného bol preto správny záver súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 387 ods. 1 CSP).

43. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalobkyni, nakoľko bol v odvolacom konaní plne úspešný. O výške náhrady trov bude rozhodovať súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

44. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).